

styrethens Forvaltning og Bestyrelse. Den høitærede Minister har imidlertid under Nr. 75 stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at, hvad Udvalget under Nr. 97 i den nye § 9 har foreslaaet at skulle gjælde alene med Hensyn til Byerne Helsingør og Frederikshavn, skulle være gjældende for alle Byer. Den høitærede Ministers Forslag gaaer altsaa ud paa, at Havnevæsenet fremdeles, ligesom hidtil, væsentligst skulde være undergivet en Bestyrelse fra Statens Side, saaledes at kun et kommunalt Element fik Afgang til Havnecommissionen, hvorefter Udvalget har meent, at dette vel skulde gjælde med Hensyn til de 2 nævnte Byer Helsingør og Frederikshavn, medens Havnevæsenet derimod i alle andre Byer skulde betragtes som et Communalanliggende. Jeg sagde, at de Forslag, som det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Fallefen) har stillet under Nr. 78 og 80, staae i Forbindelse med det af den høitærede Indenrigsminister stillede Forslag under Nr. 75; det vil jo nemlig sees, at Forslaget under Nr. 78 gaaer ud paa, at det Punktum i Udvalgets nye § 9, som handler om Havnevæsenet i Helsingør og Frederikshavn, skal styttes længere ned i Paragraphen; dette antager jeg er begrundet paa, at det ærede Medlem mener, at det vilde være naturligt, i Paragraphens første Punktum at optage de Bestemmelser, der ere fælles for Rjbstæderne i Almindelighed, og først derefter komme med den Bestemmelse, som er indskrænket til 2 enkelte Byer. Det er en Betragtning, hvori Udvalget er enigt med det ærede Medlem, og, naar dette Punktum er kommet til at staae i Udvalgets § 9 paa det Sted, hvor det staaer, er dette en Følge af, at Paragraphen, saaledes som jeg tillod mig før at anføre, er skrevet paa Grundlag af § 19 i Forordningen af 1837, og at den Bestemmelse, som vedrører Havnevæsenet i Rjbstæderne, fandtes i § 19 i Forordningen af 1837 paa en tilsvarende Plads. Da Udvalget nu forandrede dette Stykke saaledes, at det kun kom til at gjælde Byerne Helsingør og Frederikshavn, maatte det Spørgsmaal naturligt opstaae, om det ikke var rigtig at flytte Stykket hen paa en senere Plads i Paragraphen; naar man ikke har gjort det, er det, fordi man vidste, at der om dette Spørgs-

maal i Realiteten vilde komme til at staae en Strid mellem Indenrigsministeren og Udvalget, og man meente derfor, at det vilde være rigligere at udsætte Redactionsspørgsmaalet, hvad dette Punkt angaaer, indtil denne Realitetsstrid var bragt til Ende. Da imidlertid det ærede Medlem nu har stillet et Forslag i denne Henseende, er det en Selsfølge, at man anseer det for rigtigt at vedtage det, under Forudsætning af, at den høitærede Ministers Forslag under Nr. 75 maatte blive forkastet; dersom den høitærede Ministers Forslag derimod vedtages, bortfalder den Grund, der efter min Opfattelse har foranlediget det ærede Medlem til at stille Forslaget under Nr. 75. I Forbindelse hermed staaer, for at jeg skal gjentage det, det samme ærede Medlems Forslag Nr. 80. Jeg behøver kun at antyde, at den nye § 10, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, staaer i den nærmeste Forbindelse med Udvalgets Forslag angaaende Havnevæsenet i den nye § 9; dersom den høitærede Indenrigsministers Forslag under Nr. 75 maatte blive vedtaget, saa følger deraf, at Udvalgets § 10 ikke kan vedtages. Det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Fallefen) har under Nr. 88 stillet et Forslag om en anden Redaction til den nye § 10, som, saavidt jeg kan skjønne, væsentligt er begrundet derpaa, at det i § 10 hedder, at Havnevæsenets særlige Midler, saavel som alle Havnens Indtægter og Udgifter, skulle holdes adskilte fra Communens almindelige Kasse, hvilket efter det ærede Medlems Mening ikke er ganske correct, hvorfor han vil have det ombyttet med: „alle en Havns Indtægter og Udgifter skulle dog holdes adskilte osv.“ Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at det i grammatisk Henseende ikke er correct, saaledes som det findes udtrykt i Udvalgets § 10, men jeg for mit Vedkommende tillader mig dog at mene, at det er af det Slags grammatisk Ucorrectheder, som jævnlig findes i Sproget, og jeg troer endogsaa, at den almindelige baaade Tale- og Skrivbrug er fuldt saa fortroelig med den Udtryksmaade, der er brugt i Udvalgets § 10, som med den, der er brugt af det ærede Medlem i hans Forslag under Nr. 88. Det lyder i hvert Fald noget tvungent for mine Øren, naar der siges: „alle en Havns